

Mărturisirea de credință

BISERICA DEO GLORIA SIBIU

BISERICA
DEO GLORIA
S I B I U

Cuprins

(1) Dumnezeuul triunic.....	2
(2) Scriptura.....	2
(3) Dumnezeu Tatăl.....	2
(4) Dumnezeu Fiul.....	2
(5) Dumnezeu Duhul Sfânt	3
(6) Omenirea.....	3
(7) Căderea în păcat.....	3
(8) Planul lui Dumnezeu	3
(9) Evanghelia	4
(10) Mântuirea.....	4
(11) Îndreptățirea	4
(12) Biserica	5
(13) Trăirea creștină.....	5
(14) Botezul și Cina Domnului	5
(15) Misiunea.....	5
(16) Lucrurile viitoare	6
(17) Aspecte specifice	6

(1) Dumnezeu triunic

Noi credem într-un singur Dumnezeu viu și adevărat, existând din eternitate (Ioan 17:3) în unitate perfectă ca trei persoane egale și pe deplin divine: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt (Matei 28:19-20). Fiecare Persoană a Divinității, în timp ce îndeplinește roluri distincte dar complementare în istoria răscumpărării, împărtășește exact aceeași natură, atribute și ființă și este vrednică de aceeași glorie, onoare și ascultare (Ioan 1:1-4; Fapte 5:3-4). Dumnezeu există pentru a se glorifica pe Sine și pentru a se bucura de Sine. El este infinit în ființă și perfecțiune, este duh invizibil, personal, omniprezent, etern, independent, neschimbător, vrednic de încredere, atotputernic, suveran, omniscient, drept, sfânt, bun, iubitor, milostiv, îndelung răbdător și plin de har.

(2) Scriptura

Noi credem că Dumnezeu cel atotputernic ne-a revelat tot ce este necesar pentru viață și credință în cele 66 de cărți ale Vechiului și Noului Testament, care sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Printr-un proces de inspirație divină și în timp ce scriau potrivit cu stilul și personalitatea proprie, oameni aleși de Dumnezeu (profeți și apostoli) au fost în mod supranatural mișcați de Duhul Sfânt să înregistreze însăși cuvintele lui Dumnezeu, fără greșală (inerante) în scrierile originale. Cei care se dedică studierii Scripturii în contextul ei literar, istoric și gramatical, în dependență de Autorul ei divin, pot să înțeleagă corect Cuvântul lui Dumnezeu. Scriptura este pe deplin vrednică de crezare, fiind autoritatea noastră finală și suficientă pentru întreaga viață, inclusiv peste biserică (2 Timotei 3:16-17; 2 Petru 1:20-21; Galateni 1:1-9). Autoritatea ei derivă din Autorul ei divin și nu din părerile oamenilor. De asemenea, credem că Dumnezeu a călăuzit providențial biserica în procesul de transmitere a Scripturii pentru generațiile ulterioare în așa fel încât cărțile inspirate divin să fie recunoscute și păstrate ca atare și să fie delimitate de alte scrieri prin stabilirea canonului scriptural.

(3) Dumnezeu Tatăl

Noi credem că Dumnezeu Tatăl a creat toate lucrurile în șase zile pentru gloria Sa și potrivit cu voia Sa (Geneza 1:1-2:2; Psalmul 19:1-6; Apocalipsa 4:11), prin Fiul Său, Isus Cristos. El susține toate lucrurile prin Cuvântul puterii și harului Său, exercitând conducerea suverană peste întreaga creație, providență și răscumpărare (Coloseni 1:17; Evrei 1:3).

(4) Dumnezeu Fiul

Noi credem că Isus Cristos este Fiul etern al lui Dumnezeu și, fiind mișcat de iubire potrivit cu voia Tatălui, a luat asupra Lui natura umană (Ioan 1:1, 14, 18). Conceput prin lucrarea miraculoasă a Duhului Sfânt, El s-a născut din fecioara Maria. Fiind deplin Dumnezeu și deplin om (Ioan 14:8-9), două naturi unite într-o singură

persoană, El a trăit o viață fără păcat și și-a vărsat sângele în mod sacrificial, murind pe cruce în locul nostru, realizând răscumpărarea pentru toți cei ce-și pun credința în El. El a înviat dintre cei morți trei zile mai târziu, vizibil și trupește și s-a înălțat la cer, la dreapta Tatălui, unde este acum Capul trupului Său, biserica, devenind singurul Mântuitor și Mijlocitor între Dumnezeu și om, și se va întoarce pe pământ în putere și glorie pentru a finaliza răscumpărarea Sa deplină (1 Timotei 3:16).

(5) Dumnezeu Duhul Sfânt

Noi credem că Duhul Sfânt, în tot ceea ce face, îl glorifică pe Domnul Isus Cristos în această perioadă a istoriei răscumpărării. El convinge lumea de păcat, dreptate și judecată. El atrage pe oameni la pocăință și credință și comunică, la mântuire, viață spirituală nouă credinciosului, aducând acea persoană în unire cu Cristos și cu Trupul lui Cristos. Duhul Sfânt sfințește, pecetluiește, umple, călăuzește, instruieste, mângâie, echipează, împuternicește, locuiește permanent în credincios la mântuire și acordă daruri spirituale credinciosului pentru trăire și slujire în asemănare cu Cristos (Ioan 16:8; 13:15; Tit 3:5; Efeseni 1:22; 4:11-12; Romani 8:9-17; 12:4-8; 1 Corinteni 3:16; 12:4-5, 11-13, 19; Galateni 5:25; Evrei 2:1-4; 2 Corinteni 12:12).

(6) Omenirea

Noi credem că Dumnezeu a creat pe Adam și Eva, strămoșii tuturor oamenilor, după chipul și imaginea Lui, bărbat și femeie, liberi de păcat, pentru ca aceștia să Îl glorifice pe Dumnezeu și să se bucure de comuniunea cu El. De asemenea, Adam și Eva au fost creați pentru a exercita stăpânire peste întreaga creație, Adam fiind rânduit ca reprezentant și cap al rasei umane astfel încât, ascultarea sau neascultarea de poruncile lui Dumnezeu să fie imputată și transmisă tuturor urmașilor săi (Geneza 1:1-2:2; Romani 1:18-20; 5:12-21).

(7) Căderea în păcat

Ispitit de Satan, dar în planul suveran al lui Dumnezeu, omul a ales în mod liber să nu îl asculte pe Dumnezeu, aducând păcat, condamnare și moarte peste întreaga omenire. Toate ființele umane sunt, prin urmare, total depravate prin natura și alegerea lor și total neputincioase în a se mântui singure. Înstrăinată de Dumnezeu, fără apărare sau justificare și expusă mâniei drepte a lui Dumnezeu, toată omenirea se găsește în nevoie disperată după mântuirea lui Isus Cristos (Geneza 3:1-6; Romani 3:10-19; Romani 1:18, 32).

(8) Planul lui Dumnezeu

Noi credem că din eternitate Dumnezeu a hotărât prin har să mântuiască o mare mulțime de păcătoși vinovați din fiecare trib, limbă, popor și națiune, și în acest scop i-a ales mai dinainte. Noi credem că Dumnezeu îi îndreptățește și îi sfințește pe toți care, prin har, au credință în Isus, și El îi va glorifica într-o zi, toate pentru lauda

harului Său glorios. În dragoste, Dumnezeu poruncește tuturor oamenilor să se pocăiască și să creadă, fixându-și dragostea Lui mântuitoare pe aceia pe care i-a ales și pentru care Cristos a fost rânduit ca Răscumpărător al lor.

(9) Evanghelia

Noi credem că Evanghelia este vestea bună despre Isus Cristos – înțelepciunea lui Dumnezeu. Deși este nebunie pentru lume, chiar dacă este puterea lui Dumnezeu pentru cei ce cred, această veste bună este cristologică, centrată pe cruce și pe înviere: Evanghelia nu este proclamată dacă Cristos nu este proclamat și Cristos nu este proclamat dacă moartea și învierea nu sunt centrale. Vestea bună este biblică (moartea și învierea Lui sunt potrivit cu Scripturile), teologică și mântuitoare (Cristos a murit pentru păcatele noastre, pentru a ne împăca cu Dumnezeu), istorică (dacă evenimentele morții și învierii lui Cristos nu s-au întâmplat, credința noastră este zadarnică și noi încă suntem în păcatele noastre), apostolică (mesajul a fost încredințat și transmis de apostoli, care au fost martori oculari ai evenimentelor mântuitoare) și intens personală (acolo unde este primită, crezută și păstrată ferm, persoanele individuale sunt mântuite).

(10) Mântuirea

Noi credem că Domnul Isus Cristos a murit pentru păcatele noastre potrivit cu Scriptura, ca ispășire înlocuitoare în dreptul nostru și că mântuirea nu se găsește altundeva decât în Isus Cristos. Înainte de creație, Dumnezeu i-a ales pe aceia care vor fi mântuiți și le-a acordat harul Său nemeritat numai pe baza voii Sale suverane bune. Moartea pe cruce a lui Isus Cristos este singura plată completă pentru păcate, satisfăcând deplin mânia dreaptă a lui Dumnezeu, pentru fiecare persoană care se întoarce de la păcat în pocăință și își pune credința numai în Cristos și numai în har Lui. La mântuire, fiecare persoană este făcută o nouă creație prin Duhul Sfânt, declarată dreaptă (îndreptățită) înaintea lui Dumnezeu și pecetluită pentru totdeauna în calitate de copil adoptat al lui Dumnezeu. Credința autentică crește în ascultare și iubire față de Isus Cristos, printr-o viață dornică să-L slăvească pe Dumnezeu și perseverează până la sfârșit, prin toate dificultățile ivite (Romani 8:37-39; 2 Corinteni 5:21; 1 Corinteni 12:13).

(11) Îndreptățirea

Noi credem că Dumnezeu îi cheamă la Sine pe toți aleșii din toate vremurile. El îi îndreptățește numai pe baza dreptății imputate a lui Isus Cristos, pe care ei o primesc numai prin credință. Această credință lucrată de Duhul Sfânt va fi însoțită de fapte, deși aceste fapte nu merită mântuirea în niciun mod (Romani 3:24; 8:30; 4:5-8; 5:17-19; 10:9-13; 1 Corinteni 1:30-31; 2 Corinteni 5:21; Efeseni 1:7; 2:8-10; Filipeni 3:8-9).

(12) Biserica

Noi credem că biserica adevărată cuprinde pe toți cei ce au fost îndreptățiți prin harul lui Dumnezeu și numai prin credința în Cristos. Ei sunt uniți de Duhul Sfânt în trupul lui Cristos, al cărui Cap este El. Adevărata biserică se manifestă în biserici locale, a căror membralitate trebuie să constea numai din credincioși. Scriptura poruncește credincioșilor să se adune local pentru a se dedica pe ei înșiși închinării, rugăciunii, învățaturii Cuvântului, părtășiei, botezului și Cinei Domnului, slujirii trupului local prin dezvoltarea și folosirea talentelor și a darurilor spirituale, căutând să facă ucenici din toate națiunile (Efeseni 1:22-23; Fapte 2:42-46; 1 Corinteni 14:26; Matei 28:18-20). Ori de câte ori poporul lui Dumnezeu se întâlnește regulat în ascultare de această poruncă, se manifestă expresia locală a Bisericii sub grija veghetoare a unei pluralități de prezbiteri. Membrii bisericii sunt chemați să lucreze împreună în iubire și unitate, urmărind scopul final al gloriei lui Cristos (Efeseni 4:16).

(13) Trăirea creștină

Noi credem că harul lui Dumnezeu care ne îndreptățește nu trebuie să fie separat de puterea și scopul Lui care ne sfințește. Dumnezeu ne poruncește să îl iubim pe El în mod suprem și pe ceilalți în mod sacrificial, să trăim în lumina credinței noastre cu grijă unii față de alții, milă față de cei săraci și dreptate față de cei asupriți. Având Cuvântul lui Dumnezeu, puterea Duhului și rugăciunea ferventă în numele lui Cristos, noi ne luptăm cu puterile spirituale ale celui rău. În ascultare de trimiterea lui Cristos, noi formăm ucenici din toate națiunile, mărturisind Evanghelia prin cuvânt și faptă.

(14) Botezul și Cina Domnului

Noi credem că botezul creștin este o declarație publică a mântuirii credinciosului în Cristos, identificându-se cu Cristos în moartea, îngroparea și învierea Lui reprezentate prin imersiunea în apă. Cina Domnului este comemorarea morții lui Cristos, de către credincioși în unitate, până când El va reveni și trebuie să fie precedată de examinare personală atentă (Fapte 2:41; Romani 6:3-6; 1 Corinteni 11:20-29). Mai mult, noi credem că botezul și Cina Domnului sunt rânduite de însuși Domnul Isus. Botezul este în legătură cu intrarea în comunitatea noului legământ (biserica), iar Cina Domnului este reînnoirea aceluiasi legământ. Împreună, ele sunt simultan atât pecetea lui Dumnezeu față de noi, mijloace ale harului rânduite de Dumnezeu, cât și jurămintele noastre publice de supunere față de Cristosul răstignit și înviat și anticipări ale întoarcerii Sale și a consumării tuturor lucrurilor.

(15) Misiunea

Noi credem că este scopul, datoria și privilegiul fiecărui credincios și a fiecărei biserici locale să îl glorifice pe Dumnezeu, răspunzând ca participanți activi la Marea

Trimitere a lui Isus Cristos de a merge și de a face ucenici din toate națiunile. Noi credem că atenția și prioritatea primare ale acestei chemări se centrează pe eforturi unite de a stabili, întări și reproduce biserici bazate biblic, care vor planta biserici pentru generațiile următoare și pentru gloria lui Dumnezeu.

(16) Lucrurile viitoare

Noi credem și așteptăm revenirea glorioasă, vizibilă și personală a lui Isus Cristos. Fericita nădejde a revenirii Sale are implicații vitale asupra vieții, slujirii și misiunii credinciosului (1 Tesaloniceni 4:13-18). Noi credem în învierea în trup atât a celor mântuiți cât și a celor pierduți. Cei pierduți vor fi înviați pentru judecată și vor experimenta mânia eternă în iad. Cei mântuiți vor fi înviați pentru bucurie eternă în cerurile și pământul noi în prezența manifestată al lui Dumnezeu (Fapte 1:3, 9; Evrei 7:25-26).

(17) Aspecte specifice

Alături de afirmațiile de credință de mai sus, Biserica Deo Gloria Sibiu clarifică poziția ei pe următoarele aspecte specifice.

- a) Creația. Noi credem că Dumnezeu a creat tot ce există în afara Lui prin Cuvântul său puternic și pentru gloria Lui. Noi credem că relatarea creației din Geneza nu este nici alegorie, nici mit, ci este o relatare istorică a creației universului în șase zile. (Geneza 1-2; Exodul 20:11; Isaia 43:7; Romani 4:17b; Evrei 11:3)
- b) Guvernarea civilă. Noi credem că Dumnezeu a creat și a rânduit toate autoritățile umane, care constau în trei instituții de bază: 1) familia; 2) biserica; 3) statul. Fiecare persoană trebuie să se supună acestor autorități, însă toate persoanele și toate autoritățile sunt în cele din urmă răspunzătoare înaintea lui Dumnezeu și guvernate de Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a dat fiecărei instituții responsabilități biblice specifice și a echilibrat aceste responsabilități cu înțelegerea că nicio instituție nu are dreptul să încalce celelalte instituții. Familia, biserica și statul sunt egale și suverane în sferile de responsabilitate rânduite de Dumnezeu. Noi credem că trebuie să ne supunem statului cu excepția cerințelor care sunt contrare credinței noastre, trebuind mai degrabă să ascultăm de Dumnezeu decât de oameni. (Matei 22:15-22; Fapte 5:29; Romani 13:1-7; Efeseni 5:22-24; Tit 3:1-2; Evrei 13:17; 1 Petru 2:13-14)
- c) Sexualitatea umană. Noi credem că singura căsătorie autentică scripturală este unirea unui bărbat cu o femeie din punct de vedere natural, biologic. Noi credem că Dumnezeu a poruncit să nu existe nicio activitate sexuală intimă în afara căsătoriei scripturale. Aceasta implică faptul că orice formă de

homosexualitate, lesbianism, bisexualitate, bestialitate, incest, curvie, adulter sau pornografie este o pervertire păcătoasă a darului lui Dumnezeu cu privire la intimitatea sexuală umană. Noi credem că Dumnezeu dezaprobă și interzice orice încercare de alterare a genului cuiva prin operație sau înfățișare. Scopul afirmării acestor credințe nu este pentru a aproba sau pentru a susține o condamnare auto-îndreptățitoare față de lume, ci pentru a clarifica restaurarea pe care Cristos o face în cadrul bisericii. (Geneza 2:24; Romani 1:26-29; 1 Corinteni 5:1-13; 6:9-20; 1 Tesaloniceni 4:1-8; Evrei 13:4)

- d) Avortul. Noi credem că viața umană începe la concepție și că copilul nenăscut este o ființă umană vie. Scopul sarcinii este nașterea. Avortul, fiind luarea nejustificată a unei vieți umane, esteucidere. Prin urmare, ne opunem avortului. În același timp, recunoaștem că a fi pro-viață implică mai mult decât să fim împotriva avortului. Noi căutăm, prin urmare, să sprijinim nu doar nașterea ființelor umane, ci și prosperarea lor de-a lungul vieții până la moartea naturală. (Iov 3:16; Psalmi 51:5; 127:3-5; 139:14-16; Isaia 44:24; 49:1, 5; Ieremia 1:5; 20:15-18; Luca 1:44; Ioan 10:10; 1 Petru 4:15-16)
- e) Eutanasia și suicidul asistat. Viața este un dar al lui Dumnezeu și trebuie respectată de la concepție până la moartea naturală. Prin urmare, noi credem că orice acțiune sau inacțiune, prin sine sau prin intenție, care cauzează moartea pentru a elimina suferința constituieucidere și este contrară voinței lui Dumnezeu. În același timp, recunoaștem că întreruperea procedurilor medicale care sunt extraordinare sau disproporționate cu rezultatul așteptat poate fi un refuz legitim al tratamentului. (Geneza 2:7; 6:5-6; Exodul 20:13; Matei 5:21; Ioan 10:10; Fapte 17:28)
- f) Căsătoria, divorțul și recăsătoria. Noi credem că Dumnezeu a rânduit căsătoria ca un legământ pe viață, realizat în scopul procreației și al creșterii copiilor, în scopul sfințirii și în scopul tovarășiei. Căsnicia creștină este o imagine a Evangheliei prin care se reflectă relația dintre Cristos și biserica Sa (Efeseni 6:22-33). Datorită intenției divine, Dumnezeu dezaprobă și interzice divorțul Această intenție divină este reflectată atât în Scriptură cât și în jurămintele căsătoriei, care declară că unirea rămâne până când „moartea ne va despărți”. Cu toate acestea, Dumnezeu permite divorțul numai în cazul adulterului fără pocăință sau abandonului de către partenerul necredincios. Privind la însemnătatea divină a căsniciei și la urgența acestor zile din urmă, este mai bine pentru cel divorțat sau necăsătorit să rămână astfel, dacă este posibil. Totuși, cei necăsătoriți sau văduvi se pot căsători, dar în Domnul. (Maleahi 2:14-17; Matei 5:31-32; 19:3-12; Marcu 10:2-12; Luca 16:18; Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7:1-31)

- g) Genul și complementaritatea. În scopurile înțelepte ale lui Dumnezeu, bărbații și femeile nu sunt în mod simplu interschimbabili, ci mai degrabă ei se completează reciproc în moduri roditoare. Dumnezeu a rânduit ca bărbații și femeile să își asume roluri distincte care reflectă relația plină de dragoste dintre Cristos și biserica. De exemplu, în căsnicie, soțul manifestă conducerea într-un mod care arată dragostea plină de grijă și sacrificială a lui Cristos pentru biserica Sa, și soția se supune soțului ei într-un mod care ilustrează dragostea bisericii pentru Domnul ei. În slujirea bisericii, atât bărbații cât și femeile sunt încurajate să îl slujească pe Cristos și să dezvolte potențialul lor deplin în cadrul diverselor lucrări. Rolul distinct de conducere în cadrul bisericii dat bărbaților calificați este bazat în creație, cădere și răscumpărare și nu poate fi respins pe baza schimbării culturale. (Geneza 1:26-27; 2:5-25; Efeseni 5:22-33; 1 Timotei 2:8-15)
- h) Adicțiile. Noi credem că, în calitate de ființe umane păcătoase, suntem dependenți în mod natural de lucrurile pământești: muncă, sex, bani, mâncare, băutură, droguri, pariuri, succes, etc. Dumnezeu descrie toate acestea ca fiind idolatrie. Prin urmare, noi credem că asemenea adicții sunt păcătoase și finalul lor este moartea. Puterea de a înfrânge adicțiile idolatre este găsită numai în Evanghelia lui Isus Cristos. În venirea la Cristos, nu ne așteptăm ca toate ispitirile idolatre să dispară subit; totuși, noi ne pocăim cu consecvență de aceste adicții și recunoaștem cu bucurie realitățile identității noi, a naturii și a vieții în Cristos. Pe măsură ce ne maturizăm în credință, anticipăm o eliberare crescândă de adicțiile păcătoase, fiind eliberați de ele deja în Cristos. Ne bucurăm în harul lui Dumnezeu, care ne întoarce de la idoli noștri spre dragostea și închinarea față de Dumnezeu cel viu și adevărat. (Proverbe 3:5-6; Isaia 41:5-10; 44:1-28; 55:1-9; Iona 2:8; Ioan 10:10; Romani 1:18-23; 6:1-23; 1 Corinteni 6:9-11; Coloseni 3:5-17; Apocalipsa 22:17)
- i) Conflictele dintre credincioși. Noi credem că nu li se permite creștinilor să dea în judecată civilă pe alți creștini sau biserica, pentru a rezolva dispute personale sau alte aspecte. Noi credem că biserica deține toate resursele necesare pentru a rezolva disputele personale dintre membri. Noi credem, totuși, că un creștin poate căuta compensare pentru daune din partea companiilor de asigurare atâta vreme cât cerința este urmată în supunere față de autoritățile rânduite de Dumnezeu, și în măsura în care nu sunt urmărite cu răutate, amărăciune sau calomnie. (Matei 18:15-17; 1 Corinteni 6:1-8; Efeseni 4:31-5:2)
- j) Dragostea. Ni se poruncește să iubim pe aproapele nostru, nu doar pe fratele nostru credincios, ci și pe cei care nu sunt credincioși, cei care ni se opun și cei

care sunt angajați în acțiuni păcătoase. Trebuie să răspundem celor care ni se opun cu har, blândețe, răbdare și umilință. Dumnezeu interzice stârnirea certurilor, a răzbunării sau a amenințării sau folosirii violenței ca mijloc de a rezolva conflicte personale sau de a obține dreptate personală. Dumnezeu ne învață să urâm păcatul, așa cum îl urăște El. În același timp, El ne învață să-i iubim și să ne rugăm pentru orice persoană care se implică în astfel de acțiuni păcătoase. (Levitic 19:18; Matei 5:44-48; Matei 5:44-48; Luca 6:31; Ioan 3:14-21; 13:34-35; Romani 12:9-10, 17-21; 2 Timotei 2:24-26; Tit 3:2; 1 Petru 2:20-25; 1 Ioan 3:17-18)